



تخریب بی رحمانه تالار ۱۲ هزار نفری با کلکسیون تاریخی؛ از محمدعلی فردین تا ملوین داگلاس

# خاطره بازی با آزادی

پرونده

محسن وظیفه  
خبرنگار

سالن ۱۲ هزار نفری آزادی خیلی از علاقه‌مندان به ورزش فقط یک سالن بزرگ که میزبان مسابقات ورزشی بوده، نبود. این مجموعه زیبا محل جمع شدن خاطرات بسیار زیادی برای ورزشکاران و همچنین بسیاری از علاقه‌مندان به ورزش بود. این

مجموعه به طور اختصاصی برای پاتیناژ و برای میزبانی از مسابقات هاکی روی یخ در بازی‌های آسیایی ۱۹۵۴ ساخته شد اما بعد میزبان مسابقات کشتی، والیبال و فوتسال هم شد. البته علاوه بر این تعدادی از رشته‌های دیگر هم در این سالن مسابقات

خود را برگزار کردند اما این سالن کم نظیر بیشتر میزبان این سه رشته بود. مجموعه‌ای فاخر که با پول مردم ایران ساخته شد و نزدیک به نیم قرن به خوبی هم از این مردم پذیرایی کرد و لحظات تلخ و شیرین بسیاری زیادی را برای آنها ساخت.

صبح روز پنجشنبه ۱۴ اسفند در حمله ناجوانمردانه دشمن آمریکایی و صهیونیستی به این مجموعه کاملاً این سالن تاریخی و قدیمی تخریب شد. تخریب کامل این مجموعه مثل این بود که خاطره و حافظه همه علاقه‌مندان به ورزش را که باها در

این سالن حاضر شده بودند، به یکباره فروریزد. شاید فقط دیگر با عکس‌ها و فیلم‌های باقی مانده از مسابقاتی که در این سالن برگزار شده از این مجموعه یاد کرد. فینال مسابقات فوتسال جام رمضان سال ۱۳۷۶ بین استقلال و فتح قهرمانی



همه مردم متوجه حضور فردین شدند و شروع به تشویق او کردند و البته هجوم به کردند و البته هجوم به سمت فردین برای عکس گرفتن بردند

محمد علی فردین  
روز تاریخی آزادی

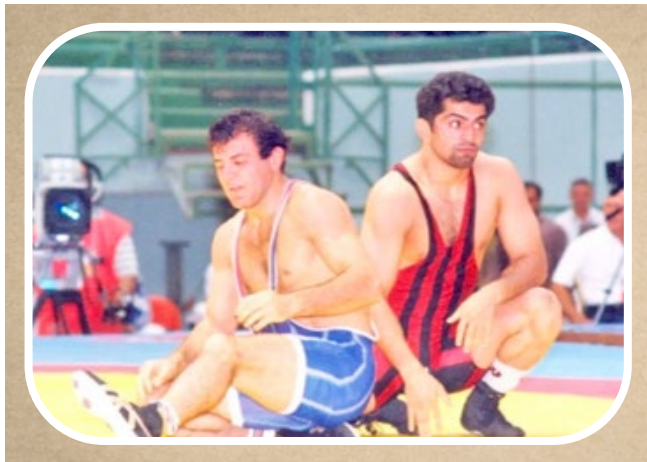
سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران بدون شک یکی از بهترین روزهای را که تجربه کرد مربوط به مسابقات کشتی قهرمانی جهان ۱۹۹۸ بود. روزی که محمدعلی فردین ستاره سینمای ایران و دارنده مدال نقره کشتی آزاد در مسابقات قهرمانی جهان سال ۱۹۵۲ به سالن آزادی آمد و آرام در گوشه‌ای از سالن نشست. دقایقی بعد سالن مملو از جمعیت در جریان حضور محمدعلی فردین قرار گرفت و به یکباره کل سالن شروع به تشویق او کرد. دیگر کسی روی تشک مسابقات کشتی را نگاه نمی‌کرد. همه حواس‌ها به روی سکوی تماشاگران بود تا محمدعلی فردین را ببینند. تشویق بی‌امان او که آن روزها در تحریم کامل صدا و تصویر بود، فضای عجیبی را به وجود آورد. بعد است که تاریخ ورزش آن روز را هرگز از یاد برد. حتی اگر سالن ۱۲ هزار نفری تخریب شده باشد.

تربیت بدنی درباره آن روز به یادماندن خاطرات عجیبی دارد: «روز عجیبی بود. محمدعلی فردین در زمانی وارد سالن مسابقات کشتی شد که علی اکبر ناطق نوری هم در سالن بود. آقای فردین بدون اینکه مسئولان سالن اعلام کنند آمد و در سالن نشست تا مسابقه کشتی را تماشا کند اما به یکباره سالن

عباس حاج کناری: روی «پل» احساس کردم هیچ کسی در سالن نیست

با شنیدن خبر حمله به آزادی، دنیا روی سرم خراب شد

تعریف از روزهایی که حاج کناری تجربه کرده جالب است؛ از تجربیات تلخ و شیرین می‌گوید از اینکه دیگر این فضا قابل تجربه نیست: «پاروش برای همه سخت است که چه کشیدیم و چه دیدیم. سال ۹۸ جهانی تهران وقتی به فینال رسیدیم، باید با بارزکوفت که در نیمه نهمی با نامردی «گری کولات» را برده بود، کشتی می‌گرفتم. وقتی شروع شد، فکر کنم ۱۵ هزار نفر داخل سالن بودند. مردم روی هم‌دیگر نشستند بودند. همه از من طلا می‌خواستند اما وقتی روی پل گیر کردم، یک لحظه احساس کردم همه از سالن رفتند. به حدی سالن ساکت شده بود که صدای نفس کشیدن خودم را می‌شنیدم. عجب روزی بود. تا قبل از فینال همه دنبال امضا و عکس بودند اما بعد از فینال انگار کسی من را نمی‌شناخت. خیلی برام روز عجیبی شده بود اما همه این



لحظات خوب و بد در سالن آزادی رقم خورد که الان دیگر نیست. وقتی خبر حمله به این سالن را شنیدم یک لحظه احساس کردم دنیا روی سرم خراب شد. واقعاً حس عجیبی بود. البته چند روز قبل از حمله به سالن ۱۲ هزار نفری به خیلی جاها حمله شده بود و خیلی اتفاقات تلخ و ناراحت‌کننده رخ داده بود اما وقتی خبر ورزشگاه آزادی و سال ۱۲ هزار نفری را شنیدم؛ خیلی حال عجیبی داشتم. کاش که دوباره بسازند. کاش که دوباره بتوان آن حس را تجربه کرد.»

روز کشتی گرفتن در مقابل هزاران تماشاگر در سالن ۱۲ هزار نفری را تجربه کنید، حیف شد که حالا این شانس را از دست دادند. هیجانی که تماشاگران در سالن داشتند واقعاً بی‌ظن بود. صدای گوییدن پاهای تماشاگران را در رختکن هم می‌شد، حس کرد. زمانی که می‌خواستی بیایی روی تشک واقعاً باورکردنی نبود. انگار که قرار بود ببری داخل یک دیگ که در حال قل کردن است. مردمی که داخل سالن بودند، انرژی عجیبی می‌دادند. انگار زور ما را چند برابر می‌کردند.»

یکی از خوب‌های کشتی ایران در دهه ۹۰ میلادی عباس حاج کناری بود. کشتی‌گیر ماندگارانی با دوینده راه فرم‌زایی که مدت‌ها نامش به عنوان یکی از باتکنیک‌ترین کشتی‌گیران تاریخ ایران ثبت شده بود. ستاره‌ای که بعد از درخشش در مسابقات قهرمانی آسیا سال ۹۷ میلادی به مسابقات جهانی ۹۷ کراس‌اورسک رفت و از آنجا هم با مدال طلا برگشت. جهانی سال ۹۸ و سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران به محلی برای دیدار تماشاگران با حاج کناری تبدیل شده بود. پسرک پر شور فریدون کناری دل همه علاقه‌مندان به کشتی را برده بود. به نحوی که او به ستاره بی‌بدیل کشتی ایران در دهه پرستاره ایران تبدیل شده بود. بسیاری از تماشاگران که برای تماشای مسابقات قهرمانی جهان در سال ۱۹۹۸ به سالن آمده بودند، دنبال عباس حاج کناری بودند تا طلای او را ببینند اما حالا بعد از تخریب این سالن، عباس حاج کناری دوباره آن خاطرات را در ذهنش مرور می‌کند: «یکی از بهترین روزهای زندگی‌ام را تا فینال در همان مسابقات جهانی ۱۹۹۸ تهران و در سالن ۱۲ هزار نفری تجربه کردم اما فینال تبدیل شده به یکی از بدترین روزهای زندگی‌ام. سال ۹۷ مسابقات قهرمانی آسیا در سالن آزادی برگزار شد که برای من بهترین خاطره‌ها شد اما جهانی ۹۸ در همین سالن خاطره خوبی نشد.»



خدا حافظی رسول خادم

غم و شادی در این سالن زیبا کم رخ نداده بود اما یکی از لحظات به یادماندنی که غم و شادی با هم آمیخته شد، لحظه خدا حافظی سه تن از قهرمانان بنام کشتی ایران بود؛ منصور بزرگر، رسول خادم و کمیل قاسمی. سال ۱۹۹۸ تیم ملی کشتی آزاد در مسابقات قهرمانی جهان به عنوان قهرمانی رسید و همه تماشاگران حاضر در سالن از خوشحالی سر را با نمی‌شناختند. یک نفر نقش مهمی در این قهرمانی ایفا کرد و آن هم رسول خادم بود که در یک وزن بالاتر کشتی گرفت اما به مدال نقره رسید. بعد از اتمام مسابقه در وزن ۱۳۰ کیلوگرم به یکباره رسول خادم تصمیم گرفت چهار گوشه تشک کشتی را ببوسد و در حضور جمعیت انبوه تماشاگران خدا حافظی کند. این تصمیم رسول اشک تماشاگرانی را که غرق در شادی قهرمانی بودند، در آورد. خدا حافظی رسول خادم در سالن ۱۲ هزار نفری یک اتفاق به یادماندنی و عجیب بود و خیلی‌ها اعتقاد داشتند که شبیه خدا حافظی منصور بزرگر از دنیای قهرمانی بود. منصور بزرگر در مسابقات داخلی سال ۱۳۵۶ در حالی که باید با محمد حسینی محبی کشتی می‌گرفت اما محبی به رسم احترام کشتی نگرفت و تصمیم گرفت برای همیشه از کشتی خدا حافظی کند. بزرگر به حدی در آن زمان مورد احترام بود که یک دستگاه اتومبیل آلمانی هدیه گرفت. بعدها کمیل قاسمی هم از دنیای قهرمانی در همین سالن خدا حافظی کرد. هفتم تیر ۱۳۹۸ کمیل قاسمی بعد از شکست در مسابقات انتخابی مقابل پرویز هادی تصمیم گرفت که از دنیای قهرمانی خدا حافظی کند. چه روزهایی را که سالن ۱۲ هزار نفری به خودش ندیده بود.



قهرمانی کشتی در حضور هاشمی رفسنجانی

یکی از میزبانی‌های مسابقات کشتی در سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران، مربوط به مسابقات کشتی امیدهای جهان در سال ۱۹۸۵ بود. مسابقاتی که با حضور پرشور مردم علاقه‌مند به کشتی برگزار شد و مرحوم علی اکبر هاشمی رفسنجانی به عنوان رئیس جمهور وقت به سالن آمد تا از نزدیک شاهد قهرمانی کشتی‌گیران دلاور ایران باشد. ستاره‌های همچون بهنام طیبی در وزن ۵۲ کیلوگرم به مدال طلا رسید که مورد تشویق آقای هاشمی رفسنجانی هم قرار گرفت. آن زمان مصطفی هاشمی طباطبائی وقت سازمان تربیت بدنی بود. در این رقابت‌ها ۱۸۱ کشتی‌گیر از ۳۱ کشور جهان در ۱۰ وزن شرکت کردند. از کشورمان بهنام طیبی در وزن ۵۲ کیلوگرم، بهمن شهبازی ۶۲ کیلوگرم، علیرضا حدیدی ۸۲ کیلوگرم و عبدالرضا کارگر در ۹۰ کیلوگرم به مدال طلا دست یافتند، علیرضا رضایی در ۱۰۰ کیلوگرم به مدال نقره و رضا عطیمی ۵۷ کیلوگرم، ابوالفضل زینل‌نیا ۷۴ کیلوگرم و مهدی لاریجانی در ۱۳۰ کیلوگرم به مدال برنز رسیدند. مهدی زلف‌خانی و مسعود جمشیدی هم نتوانستند به مقامی دست پیدا کنند. محمود معزی پور، محمود گنجی، محمد کرمانی و حسین شفاغی کادر مربیگری تیم بودند. در همین مسابقات برای اولین بار بایوساز سانی‌اف در کشتی دنیا چهره شد و توانست به مدال طلا برسد. تیم ملی کشتی ترکی ایران هم در این مسابقات به میدان رفت که با دو طلای محسن سوریان و بهمن طیبی و یک نقره داریوش فلاوند بعد از ترکیه در رده دوم ایستاد. این آخرین دوره مسابقات امیدهای جهان بود که برگزار شد و میزبانی آن به شکل خاطره‌انگیزی به تهران و سالن ۱۲ هزار نفری رسید. بعد از سال ۱۹۹۵ مدت‌ها این مسابقات برگزار نشد و بعد هم که راه افتاد با عنوان رده سنی زیر ۲۳ سال برگزار شد.

غم و شادی در این سالن

زیبا کم رخ نداده بود اما یکی از لحظات به یادماندنی که غم و شادی با هم آمیخته شد، لحظه خدا حافظی سه تن از قهرمانان بنام کشتی ایران بود؛ منصور بزرگر، رسول خادم و کمیل قاسمی



ملوین داگلاس و تصویر رهبر شهید

یکی از عجیب‌ترین و به یادماندنی‌ترین قاب‌ها از سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران مربوط به حضور تیم ملی کشتی آزاد آمریکا در مسابقات جام تختی تهران بود. در ترکیب تیم ملی کشتی آزاد آمریکا که در راستای بهبود روابط ایران و آمریکا در اواخر دهه ۷۰ شمسی به ایران سفر کرده بود، ملوین داگلاس آمریکایی هم حضور داشت. در فینال وزن ۹۷ کیلوگرم عباس جدیدی و ملوین داگلاس با هم رویه‌رو شدند که برنده این مسابقه هیجان‌انگیز عباس جدیدی بود اما اتفاق عجیب بعد از مسابقه رخ داد. جایی که عباس جدیدی به همراه ملوین داگلاس آمد تا مدال طلای خود را بگیرد. وقتی جدیدی روی سکوی نخست ایستاد، تصویری از امام خمینی (ره) در دست داشت و ملوین داگلاس آمریکایی هم که روی سکوی دوم ایستاد تصویری از رهبر شهید، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای معظم‌له به همراه داشت. این تصویر در تمام دنیا چرخید و به سوز یک رسانه‌ها تبدیل شده بود. عباس جدیدی که در آن ایران و آذربایجان مسابقات جهانی تهران یکبار دیگر با ملوین داگلاس روبرو شد و باز هم داگلاس را شکست داد و خاطره جالبی را هم از آن مسابقات تعریف می‌کند: «واقعاً وضعیت سالن و حضور تماشاگران خوفناک بود. احساس می‌کردم اولین بار هست که چنین جوی را می‌بینم؛

و حسرتناک بود. هر جای سالن را نگاه می‌کردی جمعیت بود. می‌ترسیدم بالای سرم را نگاه کنم؛ احساس می‌کردم که تا سقف سالن هم جمعیت نشسته است؛ از پس که از هر جایی صدای مردم به گوشم می‌رسید. وقتی مسابقه فینال با مارک گارمولویچ لهستانی شروع شد و دستم به شان‌هایش خورد احساس کردم واقعاً این یک حریف دیگری است.



محمود احمدی‌نژاد و جام‌های جهانی پرخبر

۱۸ اسفند سال ۱۳۸۷ هم کشتی ایران برای سالن ۱۲ هزار نفری یک روز خاطره‌انگیز ساخت. روزی فراموش‌نشدنی با اتفاقاتی عجیب و باورکردنی. تیم ملی کشتی آزاد ایران بعد از سال ۲۰۰۶ که کشتی‌ آزاد ایران در ساری میزبان جام جهانی بود، یکبار دیگر در سالن آزادی میزبان مسابقات کشتی آزاد جام جهانی شد. مسابقاتی که در آن ایران و آذربایجان به فینال رسیدند و در مسابقه فینال دو تیم ۳-۲ مساوی بودند که علی عدیسی‌اف از آذربایجان و فردین معصومی با هم کشتی می‌گرفتند. برتری فردین می‌توانست ایران را به مقام قهرمانی برساند که به یکباره احمدی‌نژاد وارد سالن شد و همین کافی بود تا هیاهوی سالن ذهن معصومی را به هم بریزد. در یک لحظه که فردین روی سکوها دید که یک احمدی‌نژاد می‌گشت، کشتی‌گیر آذربایجانی فردین را خاک کرد تا برنده کشتی باشد و جام از دست ایران ببرد. چهار سال بعد هم محمود احمدی‌نژاد یکبار دیگر در این شرایط قرار گرفت. این بار سال

۲۰۱۳ بود و آزادی باز هم میزبان جام جهانی و ایران بالاتر از روسیه و آمریکا که با جردن باروفس به تهران آمده بود، ایستاد. محمود

احمدی‌نژاد آمد و ضمن اهدای جوایز تیم قهرمان با کشتی‌گیران آمریکا هم دست داد و به آنها خسته نباشید گفت.